

За доказателство на твърдението, че въпросното сражение е станало въ Сотирското устие може да послужи още и намърената рицарска шпора (махмузъ) отъ младия Кочанковъ, подъ „Молловата кория“ и надъ Сотирския манастиръ. Отъ тоя сжция е намърена, пакъ тамъ, обсадна рицарска стрѣла. И тъй, за пръвъ и послѣденъ пжтъ отъ епохата на латинитѣ, историята ни отнася на стълкивание между тѣхъ и българитѣ въ самия Балканъ и то при Авли, край самия Сливенъ¹⁾.

Интересно е, че когато редица коментатори на Вилхардуена сж се опитали да посочатъ мѣстото на Blisme, между които Пари и Буше го считатъ за днешния Сливенъ, всички, очевидно отъ непознаване Сливенската околностъ, забикалятъ въпроса за Eului или си изповѣдватъ,

¹⁾ Това е било въ края на юний и началото на юлий 1207 г. На 26-ий юний Хенри потегля отъ Одринъ прѣзъ земитѣ на Калояна и на петия день влиза въ Авли, слѣдователно на 1-ий юлий. На 4-ий той се връща въ Одринъ. — Авли въ разнитѣ прѣписи на Вилхардуена е разнo. Въ първия ржкописъ, възъ основа на по-старъ и копиранъ отъ италиянецъ, днесъ загубенъ, е Eului; въ втория, отъ края на XIII-то ст., е Enlin, а въ послѣдующитѣ три е Aulin; въ 6-я — Alin, въ 7-я (Оксфордската библиотека) — Eulin (qui siet au piet de la montaigne de Blakie); Въ Smith (p. 211) е Euloi, а сжщо и въ Petifot (l. p. 448: Euloi). По Ramnusio, Eului е билъ добръ населенъ (assai habitata); у Rhamnusius, както Blisme е обърнато на Pliscoba, тъй и Eului — въ Lulum (quinto autem die ad Lulum consedit. p. 262) Това е съвсѣмъ погрѣшно. Lulum или Lulon е М. Азийска крѣпостъ и бѣ една отъ важнитѣ станции между Tarsus и Ц-дъ, командующа важнитѣ проходи на Караманія. Арабитѣ сж я наричали Sakaliba, защото е била пазена отъ славянски гарнизонъ, а днесъ Halala, стариятъ Faustinopolis. Ramsay, Asia Minor, p. 353; ср. арменското Lulum въ Cangius (hist. de l'Emp. de Const., 1657, за Зонара, Скилица и Конст. Порф.). Нека забѣлѣжемъ, че Ramnusio, описващъ Ст.-Планина, която била прочута съ смъртѣта на много бѣлѣжити мже (celebre per le morti di tanti huomini illustri), прави разлика между власи и българи. Власитѣ живѣли около Дунава и биле народъ роденъ да краде (nata à rubbare), а българитѣ живѣли по-скоро въ кули и крѣпости, отколкото въ голѣми градове (à modo di borghi, di ville che di città). Обаче Blisme и Eului у него сж città. У много автори, както Blisme тъй и Eului, се срѣщатъ даже и въ една и сжща страница двояко писани, ср. Michaud и Poujoulat § 2, p. 99; § 251, p. 108. Bouquet въ *rerum gallicarum et Francicarum scriptores*. T. XVIII. p. 485, 490.